

En ole ennen laittanut tänne runoja, enkä hirveästi niitä luekaan. Kokeilen nyt kuitenkin sellaisenkin jakamista. Oikeastaan tämä on laulun sanoiksi tehty. Yksin kuljen Halki tän pimeyden Päämäärää vailla Katoan yöhön Monettako kertaa Kierrän saman maiseman Vältän muiden katseet Ei valo näe pimeään Musta on maa kuin kuuton yö Päivänkoitto sieluani syö Mun kulkuani ei kukaan todista Mä olen aavemainen yökulkija Hiljaisuuden Syvään verhoon Jalkani työnnän Livun pimeyteen Täysikuu loistaa Se sokaisee Kun aurinko nousee Vajoan tyhjyyteen Yksin kuljen, yöstä ikuisuuteen Muistot on syvällä, kun kierrän tän maiseman Vaan mennyt on mennyttä, kun yö kuulee kutsuni Sieluni pimeydelle, aaveiden maisemaan Yksinäinen kulkija, menneen maailman muistaja Olematon tietoisuus, muodoton yksinäisyys Ei katseet kannan luokseni, oon hahmo vailla muotoa Valoa muista en, kun aamua pakenen Musta on maa kuin kuuton yö Päivänkoitto sieluani syö Mun kulkuani ei kukaan todista Mä olen aavemainen yökulkija